

NACHTUILEN

Terwijl de meeste mensen slapen, blijft het licht branden in de angiokamer. Interventieradioloog Irene van der Schaaf is als dienst heeft thuis stand-by — en hoopt dat de telefoon stil blijft. Want als hij gaat, betekent het dat ergens in het ziekenhuis iedere seconde telt. Een herseninfarct, een bloeding, een afgesloten vat: dan springt ze in de auto, in gedachten al bezig met de procedure. Maar deze middag in november volgen we haar overdag. Op het programma staan geplande ingrepen, maar spoed kan op elk moment tussendoor komen. Ze beweegt soepel door het ziekenhuis: van de eerste hulp naar de ct-scanners op de afdeling radiologie en verder naar de angiokamers - haar domein. Daar vinden de beeldgestuurde operaties plaats: het opereren zonder snijden. Hier worden bloedvaten geopend of juist afgesloten, met uiterste precisie en in opperste concentratie.

Op het programma staan verschillende patiënten. Eerst een jonge patiënt met de spierziekte SMA. Via een lumbaalpunctie dient Irene een kostbaar medicijn toe. Daarna dicht ze samen met collega-interventieradioloog Rob het bloedvat in het hoofd van een andere patiënt. Een zogeheten MMA-embolisatie: een behandeling waarbij een slagader van binnenuit wordt afgesloten om een chronische bloeding in het hoofd te laten slinken. Dat is nog maar net afgerond, of er komt een melding van de seh: mogelijk een IAT — een acute behandeling om een afgesloten hersenvat te openen. De scan wordt beoordeeld samen met de aios radiologie, de neuroloog, de laborant. Teamwork. Gelukkig knapt de patiënt op en is haar expertise niet nodig. Dan weer door. In de angiokamer wacht de volgende patiënt, zichtbaar gespannen. Irene neemt de tijd, legt rustig uit wat ze gaat doen, hoe de procedure verloopt. Om haar heen beweegt haar team van laboranten trefzeker en stil, iedereen weet precies wat te doen. Terwijl de avond valt, valt het ook op hoe bijzonder gewoon hun werk is. En hoe gewoon bijzonder.